

i dansk hverdagspolitik. Reformtraktaten, sådan som den tegner nu, giver bedre muligheder for, at vi i EU kan tage fat, løse problemer og skabe nye muligheder, både for en fælles anstændig udlændingepolitik, flere kvalificerede medarbejdere og en klimapolitik, der bygger på, at vi handler nu. Vi glæder os meget til at se den endelige reformtraktat. Der vil nok være danske værdier, som viser sig at være fælles værdier og dermed også værdier, som vi kan gøre til virkelighed i et stærkt europæisk fællesskab – ikke i et spørgsmål om folkeafstemninger eller ej, men i en direkte og egentlig diskussion om, hvordan EU kan bidrage til, at vi kan løse de udfordringer, vi har foran os.

Vi glæder os til samarbejdet om en bæredygtig fremtid.

Kl. 21:01

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ja tak. Der er lige nogle spørgsmål. Det er hr. Kristian Thulesen Dahl, fru Gitte Lill Lund Bech, hr. Ulrik Kragh og hr. Troels Lund Poulsen – ja, der kom en mere, og det er noteret ned. Vi tager den første, og det er hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 21:01

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi har jo ved forskellige lejligheder fra Dansk Folkepartis side kvitteret positivt for de tanker, der ligger i Socialdemokratiets velfærdsrettigheder til danskerne, og det har vi gjort, fordi vi jo godt kan se, at der kan være lidt idé i, at man har en lidt strammere statslig styring, som kunne sikre, at man over hele landet har nogenlunde de samme velfærdsrettigheder, og at der ikke er for stor sving, sådan at man i den ene kommune får et tilbud og i den anden kommune et ringere tilbud.

Mit spørgsmål til fru Margrethe Vestager er så, om Det Radikale Venstre kan se, at de velfærdsrettigheder kan gennemføres med den vedtagelse, der er fremsat her i dag fra både fru Margrethe Vestagers og fru Helle Thorning-Schmidts side. Der står jo, at man vil tage et opgør med stive og bureaukratiske systemer og de store og vel overflødige tidsrøvende forpligtelser til dokumentation. Nu skal der jo i hvert fald nogen dokumentation til for at kunne lave sådan nogle velfærdsrettigheder, og efterfølgende skal der også føres nogen kontrol med, at kommunerne faktisk yder den service, de er forpligtet til, så hvordan ser fru Margrethe Vestager de velfærdsrettigheder, Socialdemokratiet har foreslået, i sammenhæng med den sætning i den

vedtagelse, der er fremsat af både Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet?

Kl. 21:03

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ordføreren.

Kl. 21:03

Margrethe Vestager (RV):

Sådan som jeg ser det, tager forslaget til vedtagelse hverken stilling for eller imod velfærdsrettigheder. Men den sætning, som hr. Kristian Thulesen Dahl læste op, er en del af forudsætningen for, at man vil kunne tage stilling til dem, for hvis ikke en lang række af de systemer, som er med til at hæmme medarbejdernes faglige engagement, deres kreativitet og deres indsats, bliver taget væk, kan der ikke blive ressourcer til at ændre den velfærd, som borgerne oplever.

Nu skal jeg ikke gøre mig særlig meget klog på det, men jeg forstod på et svar på spørgsmål, jeg stillede fru Helle Thorning-Schmidt tidligere på dagen, at man vel egentlig ser sine velfærdsrettigheder som noget, der sådan set er meget enkelt at kontrollere, fordi de kan kontrolleres af borgerne selv. Jeg har ikke været dybt inde i, hvordan Socialdemokraterne forestiller sig kontrol og bureaukrati bygget ovenpå, men jeg forstod, det er en ambition, at man netop kan leve op til det, som er vedtagelsens hovedpointe, nemlig at der ikke skal være bureaukratiske hindringer. Der skal ikke være papirvælde, der skal være tid til det, der er kernen i velfærdsopgaver, nemlig kontakten mellem medarbejdere og elever, mellem medarbejdere og ældre mennesker og mellem medarbejdere og børn, altså dem, der har brug for den offentlige sektor.

Kl. 21:04

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Så er det hr. Thulesen Dahl.

Kl. 21:04

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jo, men det er jo meget interessant, for i de umiddelbart kommende uger skal vi jo til at forhandle de ting, og vi har et oprigtigt ønske om, at der er partier, specielt Socialdemokratiet, der virkelig vil engagere sig i det her. Vi kan jo se, at der er nogle steder, hvor der kan være nogle gode muligheder for, at vi kan lave noget fornuftigt for den offentlige sektor.

Men som jeg tolker det, fru Margrethe Vestager var inde på, er det jo i virkeligheden det stik modsatte. Vi har kaldt det minimumsstandarder, minimumsrettigheder, altså at der er nogle ting, man som borger skal vide man har ret til, uanset hvor man bor i landet, og det vil selvfølgelig